

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Sayı : 3642
Tarih : 18.01.2017

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

442 sayılı Köy Kanununda değişiklik yapılması hakkında kanun teklifi gerekçesiyle birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini yapılmasını arz ederim.

Müslüm DOĞAN
İzmir Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon				
Esas Komisyon	Gıda			
Tarih	02 Subat 2017		E.No: 2/1580	
Ysn.Üzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gen.Sek
U	AB	ED	ED	A
TBMM BAŞKANI	AAG			

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LİGİ
18 Ocak 2017
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
18 Ocak 2017
No: 107027

GENEL GEREKÇE

Bu amaçla “442 SAYILI KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ “HAZIRLANMIŞTIR.

Türkiye Cumhuriyeti ulus devlet anlayışı olarak; Sünni (hanefi) anlayışı; Osmanlı Devletinin yıkılmasıyla birlikte cumhuriyetin tek bir ulus ve egemen bir inanç sistemini üzerine kurma istağıyla birlikte Alevi köylerine zorunlu cami yapımının hukuki gerekçesini de oluşturacak şekilde yasal olarak düzenlemiştir.

“Anadolu’yu İslamlaştırma ve Türkleştirme’ projeleri gereği tarihin her döneminde egemenler farklı inanç ve öğretileri büyük bir asimilasyona tabii tutarak, halkları kültürlerinden uzaklaştırmaya ve kişiliksizleştirmeye çalışmıştır.

Türkiye Cumhuriyetinin ilk yıllarında 18 Mart 1924 yılında kabul edilen 442 sayılı Köy Kanununa Osmanlı Devletinden devralınan Egemen Sünni anlayışla harmanlanmış bir yorum getirilmiştir.

Söz konusu kanunun 2. Maddesinde Köy tanımı “Cami, otlak, yaylak, baltalık gibi ortak malları bulunan, toplu veya dağınık evlerde oturan insanlar, bağ ve bahçe, tarlalarıyla birlikte bir köy teşkil ederler” denilmektedir. Camisi olmayan gayrimüslim, Ermeni, Alevi, Ezidi köyleri köy tanımının dışında tutulmuşlardır. Tüzel kişilik tanımının Sünnileştirilmesi bile başlı başına bir asimilasyon kaygısını içermekte ve bu durum kabul edilemez niteliktedir.

Alevi inancı ve öğretisine inanan, onu yaşamının her anında içselleştirmiş, bir yaşam biçimi olarak seçen insanlar cemevlerini bir inanç ve ibadet merkezi olarak görmektedirler. Bu açıdan bakıldığında alevi köyleri 442 Köy Kanunu’yla sünni inancın asimilasyon politikalarına zorunlu maruz kalmaktadır. Mevcut hukuki durum Anadolu’da ki farklı etnik ve farklı inanç grubundaki insanların yok saymak anlamına gelmektedir.

1924 yılında çıkartılan 442 sayılı Köy Kanununda “ **Köylünün mecburi işleri şunlardır**” Başlığı altında; madde 13’ün 14. Fıkrasında “**Köyde bir Mescid yapmak**, (yeniden yapılacaksa köy meydanının bir tarafına yapılacaktır) denilmektedir. Burada da yine tekçi egemen sünni bir devlet anlayışı açıkça ortaya konmaktadır.

Köy Kanunu her köye bir cami yapılmasını şart koşarak, camiye toplumun Sünnilik üzerinden devlete asimile edilmesinin aracı haline getirmektedir. Bu yasa Alevi yerleşimlerini yok saymanın ötesinde, Aleviliği de devletin sembolik baskısı ile karşı karşıya getirmektedir. Orman Kanunu da tıpkı köy kanunu gibi ‘köyü’ içinde cami olan bir yerleşim olarak tanımlıyor.

Sonuç camisi olmayan yerleşimlerin devlet hizmetlerinden yararlanmaması, yok sayılması, belediye hizmetlerinden ve araçlarından yararlanamamasına neden olmaktadır.

Alevi köyleri başta olmak üzere zorunlu cami yapımının hukuki alt yapısını oluşturan yasanın bu maddeleri değiştirilerek farklı inanç merkezlerinin üzerindeki baskı ortadan kalkacak, asimilasyon politikalarının önüne geçilecektir.

442 SAYILI KÖY KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 442 sayılı Köy Kanunu'nun 2. Maddesindeki "Cami" ibaresi maddeden çıkarılmış yerine "İbadethane" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 2- 442 SAYILI Köy Kanunu'nun 13. Maddesinin 14 üncü fıkrası kanundan çıkarılmıştır.

MADDE 3- 442 sayılı Köy Kanu'nun 91. Maddesindeki "Cami" ibaresi çıkartılmış yerine 'İbadethane' ibaresi eklenmiştir.

MADDE 4- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 5- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.